

ABSTRAKT

Ani Platón a jeho filosofický aparát nebyl oproštěn od vnímání reality jakožto reality skryté. To znamená, vytahování věcí ku zjevení, jejichž podstata je stejná jako podstata všeho ostatního, tj. bytí. Plotinos jde v tomto analogicky po stopách Platónových a říká, že nižší, které vychází z vyššího, je zároveň vyšším obsaženo, neboť toto vycházení je proces, v němž je v posledku obsaženo vše ve všem. V teurgii to znamená výstup směrem k jednotě a v určitém okamžiku vstup do nevyslovitelnosti. Platónská filosofie v tomto smyslu zůstává iniciační moudrostí, která může být vždy „bezpečně“ využita k praktické ceremonii s náboženským přesahem, tak jak se stalo v případě novoplatonské teurgie, protože sama platónská filosofie již imanentně obsahuje to, co předmětem myšlení je, totiž přesah a božské působení. V aristotelismu, který se k platonismu připojuje jako rozvíjející aparát, získávají tyto výklady status první filosofie - teologie, protože zabývat se prvními příčinami toho co jest, znamená zároveň zabývat se původcem příčin a tedy Bohem či božstvím samotným. Platonismus a novoplatonismus jsou obě filozofická hnutí, která byla silně ovlivněna učením starověkého řeckého filozofa Platóna. Mají však některé klíčové rozdíly. V novoplatonském pojetí se platónská filosofie stává filosofií praktickou v pokračujícím čase stále více ritualizovanou. Filosofie proniká do nadsmyslového světa, a tím přináší i jiné pohledy na sjednocení Dobrem, s Jedním. Jamblichovská škola vtiskla platonismu a novoplatonismu novou pečeť a umožnila rozvinout tajné rituály ve „filosofické obřadné praxi“ – tzv. teurgii.

KLÍČOVÁ SLOVA

Platón, platonismus, novoplatonismus, filosofie, teurgie, Jamblichos z Chalkidy